

N:o 246.

Af herr **J. Bengtsson** i Bjärnalt, i *anledning af Kungl.*

Maj:ts proposition med förslag till lag om enskilda vägar på landet.

Kungl. Maj:t har i till Riksdagen aflämnad proposition n:o 88 framställt förslag till lag om enskilda vägar på landet, och genom detta torde enligt min åsikt i det stora hela denna fråga, som åtskilliga gånger förut varit framlagd inför Riksdagen, på ett lyckligt sätt kunna lösas.

Emellertid synes det mig, som om några ytterligare bestämmelser borde kunna i denna lag inflyta angående underhållet och tillsynen å väg i närmast möjlig öfverensstämmelse med de stadganden, som återfinnas i §§ 24, 31 och 33 i lagen af den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

1:o) Lagförslaget förutsätter, att väghållningsskyldig i många fall kommer att vid delning af väg få underhålla vägsträcka, som ligger utanför hans egen mark, och det bör därför icke vara mer än rättvist, att samma stadganden, som gälla angående de allmänna vägarne, att jordägare kan tvingas att borthugga träd och buskar, som försvåra underhållet, äfven komma att gälla med afseende å de enskilda.

2:o) Vidare synas också bestämmelser angående reglerande af rätten att hafva grindar, hvilka angående de allmänna vägarne återfinnas i § 31, åtminstone i modifierad form bort i lagförslaget influtit. Visserligen är det klart, att man icke kan gå så långt, att det skulle helt förbjudas jordägare att uppställa grindar öfver enskild väg, men han borde vid förrättning kunna tvingas att borttaga öfverflödiga sådana och förflytta sådana som uppsatts på för vägfärande synnerligen olämpliga ställen.

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 106 Häft. (N:o 246.)

3:o) Dessutom synes det mig vara synnerligen viktigt, att bestämmelse i likhet med § 33 i 1891 års lag måtte i lagen inflyta, så att det blifver för de väghållningsskyldige möjligt att för ett moderat pris skaffa sig väglagningsämnen från närmast möjliga håll. Denna bestämmelse i § 33 angående de allmänna vägarne har visat sig praktisk, och blifver det med säkerhet en stor brist i den nya lagen, om ett dylikt stadgande ej kommer att återfinnas där.

På de af mig nu anförda skäl tillåter jag mig därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att det af Kungl. Maj:t framlagda förslaget angående lag om enskilda vägar på landet måtte undergå de ändringar och tillägg, hvartill det af mig ofvan andragna må gifva anledning.

Åt lagutskottet öfverlämnar jag att verkställa den omredigering af lagförslaget, som måste blifva en följd af denna min framställning.

Stockholm den 11 april 1907.

J. Bengtsson.